

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pavel Mereacre,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Pavel Mereacre împotriva Societății cu răspundere limitată „Maxconfort-Nord” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Pavel Mereacre și a fost menținută hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

constată:

La 17 iulie 2017 Pavel Mereacre a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Maxconfort-Nord” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 23 august 2008 a încheiat cu SRL „Blanșir” contractul nr. 17-BL/1 de investiție a capitalului personal în construcția obiectivului nr. 3-06-27 „72 de apartamente în blocul locativ din str.xxxx”.

A menționat că, la data semnării contractului enunțat, a achitat prima tranșă în mărime de 20 000 de euro, ceea ce constituia 210 000 de lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data efectuării plății.

A susținut că, la 18 februarie 2011 a încheiat cu SRL „Blanșir” contractul nr.46-BL/2 de investiție a capitalului personal în construcția obiectivului nr. 3-06-27 „72 de apartamente în blocul locativ din str. xxxx”, conform căruia antreprenorul s-a obligat să construiască și să dea în exploatare apartamentul nr.yyyy cu 2 odăi, etajul 4, scara nr. 2, cu suprafața totală de 78,8 m², iar el urma să achite prețul acestuia în mărime totală și în termenul stabilit.

A afirmat că, SRL „Blanșir” nu și-a executat obligațiunile contractuale în termenii stipulați în contract și din acest motiv, a solicitat rezilierea contractului enunțat.

A relevat că, printr-o scrisoare de garanție, SRL „Blanșir” a acceptat rezilierea contractului nr. 17-BL/1 din 23 august 2008 de investiție a capitalului

personal în construcția obiectivului nr. 3-06-27 „72 de apartamente în blocul locativ din str. xxxx” și a contractului nr. 17-BL/2 din 18 februarie 2011 de investiție a capitalului personal în construcția obiectivului nr. 3-06-27 „72 de apartamente în blocul locativ din str. xxxx”.

A notat că, după rezilierea contractelor enunțate, SRL „Blanșir” nu a restituit suma de 20 000 de euro, pe care s-a obligat să o restituie până la 06 ianuarie 2015.

A declarat că, ulterior a aflat că, SRL „Blanșir” a fost radiată din Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali la 03 aprilie 2017 în baza hotărârii din 27 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

A invocat că, la 29 aprilie 2013, între SRL „Blanșir”, SRL „Maxconfort-Nord” și investitori a fost încheiat un acord, prin care toate obligațiile față de investitori au fost preluate de către SRL „Maxconfort-Nord”. Astfel, s-a adresat acesteia cu solicitarea de a-i restitui suma investită în construcția bunului imobil începută de către SRL „Blanșir”, însă nu a primit nici un răspuns în acest sens.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei de 20 000 de euro și a taxei de stat în sumă de 12 240 de lei.

Prin hotărârea din 08 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei, a fost respinsă acțiunea depusă de către Pavel Mereacre ca fiind neîntemeiată. Au fost încasate de la Pavel Mereacre în beneficiul SRL „Maxconfort-Nord” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

La 25 octombrie 2018 Pavel Mereacre a declarat apel nemotivat, iar la 23 ianuarie 2019 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de acceptare a probelor suplimentare depusă de către Pavel Mereacre.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Pavel Mereacre și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 25 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Pavel Mereacre, au fost casate decizia și încheierea instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Pavel Mereacre și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, conform procesului-verbal de predare-primire a obiectului de construcție nefinalizată din mun. Bălți, str. Bulgară, încheiat la 09 februarie 2014, SRL „Blanșir” a predat, iar SRL „Maxconfort-Nord” a primit construcția nefinalizată - bloc locativ cu 9 nivele, 72 de apartamente, iar conform pct. 8 din procesul-verbal, din momentul semnării procesului-verbal, contractele de investiție încheiate cu persoane (conform listei anexate) se consideră reziliate pe motivul neîndeplinirii obligațiilor de către antreprenorul SRL „Blanșir” (f. d. 56, vol. I).

Totodată, instanța de apel a reținut că, la procesul-verbal enunțat a fost anexată lista investitorilor construcției din mun. xxxx, în număr de 22 persoane, însă în lista, semnată de către ambele părți, adică SRL „Blanșir”, în persoana administratorului Boris Șincariuc și SRL „Maxconfort-Nord”, în persoana administratorului Vladlena Mocanu, nu se regăsește apelantul Pavel Mereacre (f. d. 57, vol. I).

Instanța de apel a remarcat că, acordul din 29 martie 2013 are trei anexe. În anexa nr. 1 este înscris Pavel Mereacre cu suma de 15000, în anexa nr. 2 sunt incluși investitorii blocului locativ din str. xxxx, în care Pavel Mereacre nu figurează și în anexa nr. 3 sunt indicați investitorii, repartizați pe apartamente, etaje, în care familia Mereacre nu este (f. d. 131-134, vol. I), însă a apreciat critic anexele la acordul din 29 aprilie 2013, deoarece acestea sunt semnate unilateral doar de către Boris Șincariuc, fără aplicarea ștampilei SRL „Blanșir”, nu și de celelalte părți a acordului, SRL „Maxconfort-Nord” și investitorii. Mai mult ca atât, anexele nr. 1, nr. 2 și nr. 3 la acordul din 29 martie 2013, semnate de Boris Șincariuc la 07 decembrie 2016, nu au valoare juridică, astfel că, el nu avea acest drept la momentul respectiv, deoarece prin hotărârea din 15 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de către SA „Cariera de Granit și Pietriș din Soroca” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Blanșir” și a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului, cu dizolvarea debitorului, fiind desemnat lichidator, iar administratorul debitorului a fost înlăturat de la gestiunea societății.

Afară de aceasta, instanța de apel a menționat că, numele apelantului Pavel Mereacre nu se regăsește nici în lista reclamanților pe cauza civilă la cererea lor de chemare în judecată împotriva SRL „Blanșir” cu privire la anularea înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului, situat în mun. xxxx, pe 56% grad de finisare, în Registrul bunurilor imobile cu nr. yyyy la 15 octombrie 2009 în baza avizului tehnic nr. 182-504 și actului de autorizație nr. 379 din 22 octombrie 2007, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a înregistrării cadastrale a imobilului dat cu nr. 0300201806.01 din 15 octombrie 2009 (f. d. 58, 59, vol. I), care a fost admisă prin hotărârea din 27 iunie 2014 a Judecătoriei Bălți.

Instanța de apel a mai menționat că, este relevant speței și raportul de expertiză nr. 080 din 05 decembrie 2011, întocmit de către Centrul național de expertize judiciare (deci până la încheierea acordului din 29 aprilie 2013), în baza ordonanței Procuraturii Anticorupție din 29 noiembrie 2011, fiind indicat în partea constatatoare a ordonanței că, a avut loc delapidarea averii străine în proporții deosebit de mari, încredințate directorului SRL „Blanșir”. Expertului au fost înaintate 9 întrebări, din care la întrebările cu nr. 7 și 8, expertul urma să răspundă cine sunt investitorii și ce sumă de bani a fost încasată conform documentelor contabile de către SRL „Blanșir” pentru construcția blocului locativ nr.1 și nr.2 din str. Bulgară, mun. Bălți. În listele anexate privind investitorii și sumele de bani investite nu este inclus Pavel Mereacre nici în unul din blocurile locative în construcție (f. d. 34-49, vol. II).

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, probatoriul administrat de către instanță confirmă că, SRL „Maxconfort-Nord” nu are careva obligații față de Pavel Mereacre Pavel, rezultate din contract, fapt ilicit și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii, după cum prevede art. 514 din Codul civil.

În concluzie, instanța de apel a notat că, prin acordul încheiat la 29 aprilie 2013 între SRL „Blanșir”, SRL „Maxconfort-Nord” și investitorii-persoane fizice, SRL „Blanșir” n-a transmis, iar SRL „Maxconfort-Nord” n-a preluat de la SRL „Blanșir” careva creanțe față de Pavel Mereacre în legătură cu investirea capitalului personal în construcția obiectivului nr. 3-06-27 din str. xxxx. Nu confirmă existența obligațiilor SRL „Maxconfort-Nord” față de Pavel Mereacre nici declarația de reziliere a contractului de investiții din 01 iunie 2014, acceptată

de SRL „Blanșir” cu asumarea obligației la restituirea mijloacelor bănești pînă la 06 ianuarie 2015 (f. d. 27, 28, vol. I), or, acestea au apărut după preluarea construcției de către intimat, care a avut loc în februarie 2014, adică anterior asumării obligației de restituire a sumei de către SRL „Blanșir”, fapt ce nu poate să atragă și obligația SRL „Maxconfort-Nord” de executarea a unei obligații ce nu și-a asumat-o.

Pe cale de consecință, instanța de apel a considerat că, acțiunea depusă de către Pavel Mereacre este neîntemeiată și corect a fost respinsă de prima instanță, or, nu s-a demonstrat că SRL „Maxconfort-Nord” ar avea careva obligații față de Pavel Mereacre, rezultate din contractul de investiții în construcția blocului locativ din str. Bulgară, mun. Bălți.

La 12 februarie 2021 Pavel Mereacre a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată.

A menționat că, nu poate fi expropriat de suma de 20 000 de euro, investită în construcția apartamentului nr. yyyy, cu 2 odăi, cu suprafața totală de 78,8 m. p., situat în blocul locativ din str. xxxx.

A susținut că, instanța de apel nu a dat apreciere tuturor cerințelor înaintate și nu a combătut sub nici o formă argumentele invocate de către el.

A afirmat că, concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu acordul din 29 aprilie 2013, semnat între SRL „Blanșir” și SRL „Maxconfort-Nord”.

A relevat că, instanța de apel nu a motivat soluția adoptată și nu a răspuns la întrebarea de ce el, în calitate de investitor de bună-credință, nu poate pretinde nici la apartamentul nr. yyyy, cu 2 odăi, cu suprafața totală de 78,8 m. p., situat în blocul locativ din str. xxxx și nici la restituirea sumei investite în construcția acestuia.

A notat că, instanța de apel a examinat cauza superficial, fără a constata și elucida pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

A declarat că, conform unei jurisprudențe constatăte a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și asupra argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz versus Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Prin referința depusă la 31 martie 2021 SRL „Maxconfort-Nord”, reprezentată de către avocatul Tatiana Guțu, a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 18 ianuarie 2021 (f. d. 86, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 12 februarie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Pavel Mereacre nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Pavel Mereacre, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pavel Mereacre ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Pavel Mereacre se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Mariana Pitic